Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Naşterii Maicii Domnului

E praznic sfânt în cer, şi pe pământ la creştini. E mama Mea Fecioara slăvită de toate oştirile cereşti în ziua aceasta, slăvită aparte pentru amintirea zilei ei de naştere între oameni pe pământ acum două mii de ani şi mai bine, după planul Tatălui Savaot, căci Tatăl are grijă de om, are mult şi mereu, are de când n-a mai avut omul grijă în rai să rămână cu Domnul şi pentru Domnul, pentru Cel ce l-a zidit pe el, căci omul şi-a ales voia sa, şi de atunci n-a mai avut pe Domnul Stăpân peste el, ci voia sa a avut-o omul.

O, ce jos cade omul când iese de sub stăpânirea Domnului, când îşi alege el ce să facă şi ce să fie şi cum să facă! O, ce dureros este pentru Domnul când omul Îi face o aşa rană grea!

Pace ţie, poporul Meu! Sunt Domnul Iisus Hristos, Dumnezeul tău. Îţi aduc hrană de sus la masă de praznic sfânt. Stau deasupra ta cu oştirile cereşti, cu cerul slavei Mele şi cu dulce mama Mea în sărbătoarea ei între sfinţi, căci ziua ei de naştere între oameni pe pământ a fost începutul biruinţei Mele asupra satanei, care l-a zdrobit pe om şi l-a smuls apoi din sânul Meu, din rai l-a smuls, din planul Meu l-a smuls, şi S-a îmbrăcat atunci Domnul în slava durerii, în lacrimi S-a împodobit El şi toată facerea Sa, cerul şi pământul şi toate cele dintre cer şi pământ.

Mă doare nedragostea omului. Zadarnic are omul dragoste şi milă şi simţăminte mari şi purtare aleasă, zadarnic dacă n-are dragoste de Dumnezeu, de Cel pe Care atât de mult Îl îndurerează prin inima sa rece, rece de Dumnezeu-Făcătorul.

Stau cu tine la masă de cuvânt, poporul Meu. Am la masa Mea cu tine suitele cereşti. Ne pregătim să coborâm cuvânt cu putere peste sufletul neamului român în zi de sărbătoare a crucii, crucea pe care am fost Eu ţintuit şi pedepsit la moarte de poporul iudeu, de nedragostea lui pentru Dumnezeu, Făcătorul omului. Mă voi aşeza, peste şase zile Mă voi aşeza cu mare slavă de cuvânt la masa Mea cu neamul român, căci pe vatra lui Mi-a hărăzit Tatăl să vin cuvânt pe pământ acum, la sfârşit de timp, şi să-Mi aşez scaunul de judecată şi să strig de pe el în lung şi în lat şi să Mă audă omul cel de peste tot şi să se întoarcă la Dumnezeu dacă voieşte, dacă primeşte pe Cel ce strigă, pe Cel ce vede şi aude şi grăieşte, pe Dumnezeul văzutelor şi nevăzutelor Lui.

O, abia îşi mai aduce omul aminte de Mine, abia Mă mai numără şi pe Mine între gândurile lui, abia Mă mai numeşte printre toate ale lui, printre toate cele amestecate ale lui. O, poporul Meu, primeşte-Mi cuvântul şi dă-l spre împărţire peste tot, că iată, fac ce fac, zic ce zic la masa Mea cu tine şi dau iar de durerea Mea cea de la om şi Mă scriu cu ea în cartea Mea cu tine, că-i grea durerea, măi poporul Meu, iar când Mi-o spun Mă alin. Caut alin mereu, caut la tine, şi te rog cu lacrimi să cauţi alinare pentru Domnul, că nu găsesc pe nicăieri doctorie pentru suferinţa Mea cea de la om. Omul îşi caută numai pentru el alinare pentru cât se loveşte şi-l doare apoi, îşi caută şi nu stă fără să caute, dar Eu, Domnul, unde să caut? Caut la tine, ajută-Mi la durere, căci pe cel care-l doare pentru Domnul, o, numai pe acela îl scapă de sub mână satana cel plin de duhul păcatului asupra omului, căci sunt două căi pentru om: sfinţenia şi păcatul, una îl dă Mie pe om, iar cealaltă, plină de păcat, îl desparte pe om de Mine în toată vremea, căci omul în toată vremea se înfruptă cu păcatul, care s-a făcut hrană pentru sufletul omului care nu dă să se pocăiască pentru păcatele lui.

A găsit Tatăl Meu dragoste de Dumnezeu în dumnezeieştii părinţi ai mamei Mele Fecioara, cărora le-a dat-o lor de fiică în zilele bătrâneţilor lor, căci ea a fost proorocită din vreme că va veni născută pe pământ şi va naşte pe Fiul lui Dumnezeu, Care va fi Mântuitorul celor ce vor avea putere să creadă în El şi să se facă prin El fii ai lui Dumnezeu pe pământ.

O, mamă scumpă a Mea, te poartă suitele cereşti în slava zilei tale de naştere pe pământ. Ai crescut apoi un picuţ de timp şi ai fost dată Domnului ofrandă sfântă ca să creşti sub pază sfântă

pe pământ şi să fii tu apoi mama Mea şi să-Mi ocroteşti pruncia şi copilăria şi slava propovăduirii, mamă, şi apoi să împarţi cu Mine durerea crucii Mele, o, mama Mea. Suntem acum aici cu slava naşterii tale la masă cu poporul cuvântului Meu cel din vremea aceasta peste pământ. Avem popas unde să venim şi să Ne odihnim între oameni, mamă. Mare minune este aceasta că am găsit fii credincioşi venirii Mele de acum, de Mi-am făcut apoi cu ei cetate pe pământ ca să vin cu sfinţii şi să punem cuvânt pe masă ca să fie el împărţit şi împlinit apoi peste pământ, mamă. O, slavă zilei tale de naştere, şi să Ne aşezăm cu hrană cerească la masa cea de azi cu poporul cel credincios, o, scumpă mama Mea. Amin.

— Mare minune, Fiule scump al meu Iisus, mare minune este poporul cuvântului Tău pe pământ! Aşa minuni faci Tu cu puterea Ta cea din Tatăl, că ai atâta de lucrat peste pământ şi peste cer şi ai atâta durere, pentru care trebuie să lucrezi mult ca să Ţi-o alini cumva. Duhul cel potrivnic în om pentru dragostea de Tine Ţi-a strivit bucuria şi odihna Ta în om încă de la începutul Tău cu omul, Fiule scump. Ai dus această suferinţă grea cinci mii de ani şi mai bine, şi a venit vremea să vii pe pământ după om apoi, şi-Ţi trebuia mamă ca să vii, ca să Te naşti ca omul, ca să Te faci cunoscut între oameni, Fiule scump, şi să Te faci Dumnezeu văzut. Te-ai coborât din cer pe calea Duhului Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, Una cu Tine şi cu Tatăl, şi slăvit prin duhul proorociei mereu, mereu pe pământ, şi Te-ai întrupat în pântecele meu cel fecioresc şi Te-ai născut Prunc şi Te-ai făcut Om, şi ai trecut apoi prin toată calea cea grea a întoarcerii Tale iarăşi la Tatăl, căci ai crescut şi ai propovăduit, şi Te-ai arătat Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, şi Te-ai arătat apoi răstignit pe cruce şi ai pătimit mult şi ai fost îngropat sub lespede, şi ai înviat apoi după trei zile, şi nu după multe zile apoi Te-ai suit la cer şi Te-ai aşezat la locul Tău, de-a dreapta Tatălui Savaot, Tatăl nostru, Fiule scump. Dar este scris că iarăşi va fi să vii şi să judeci toate şi pe toţi şi să-Ţi faci împărăţie fără de sfârşit apoi, şi iată, ai împlinit şi ai venit. O, ai venit cuvânt peste pământ şi e mare minune venirea Ta, şi e mare minune poporul cuvântului Tău, poporul care Te primeşte să vii şi să-Ţi aşterni masă de cuvânt şi să Te faci carte, Doamne. O, cum să nu fie minune acest popor, minune care n-a fost de când veacurile şi nici nu va mai fi, minune în mijlocul necredinţei de pe pământ şi a toată deşertăciunea şi păcătoşenia şi a slujirii idoleşti? Minune, Fiule, este poporul Tău, minune este credinţa lui şi statul lui cu Tine la masă de cuvânt, iar naşterea lui din cuvântul Tău este darul Tău oferit oamenilor toţi, toţi care vor să creadă în venirea Ta cea de acum cu salvarea pentru toţi cei care întind mâna spre Tine ca să-i iei în bărcuţă, căci valurile vin tot mai mari pentru fiii fărădelegii şi n-au salvator, căci sunt îndărătnici şi nu dau să audă trâmbiţa Ta, care anunţă judecata, dar şi salvarea, Fiule scump. O, e mare minune să vină omul la Tine şi să-Ţi dea mâna să-l iei în bărcuţa Ta şi să rămână al Tău pe veci, că e mare durere pentru Tine să vină omul, şi să se smulgă apoi din mâna Ta şi să se lase iarăşi spre cădere apoi în voile sale, în rătăcirea cea omenească. Şi ce să le mai faci Tu la unii ca aceia care-Ţi trădează dragostea, care se rup din Tine, de lângă Tine, după ce au gustat şi au văzut cât eşti de bun, cât de adevărat şi cât de mare peste pământ şi cer?

Îmi iau omoforul de pe umeri şi-Ţi şterg cu el acum lacrima de la aceste dureri şi rane, care-Ţi vin de la neascultarea şi de la nesupunerea celor care n-au voit să fie cuminţi şi să Te iubească mult, în ciuda a tot ce a dat să-i smulgă pe ei de lângă Tine, Fiule salvator, Care-i plângi pe cei ce se joacă de-a viaţa şi n-au înţelepciune pentru ei, pentru viaţa lor. Să ne ştergem lacrimile, că avem de lucrat mult şi mereu, avem planul Tatălui de adus la biruinţă, şi avem pe cei ce ne iubesc prin dureri şi ne alină şi-i alinăm, şi unii altora ne dăm toată grija. Dar acum le grăiesc lor, fiilor şi fiicelor poporului Tău cel din români cules de cuvântul Tău, Doamne al meu şi al lor, Fiule al Tatălui şi al meu.

O, fii şi fiice, care alcătuiţi poporul Fiului meu Cuvântul pe vatra neamului român, nu uitaţi să fiţi şi să rămâneţi minunea cea de la sfârşit de timp a Fiului meu Iisus Hristos. Nu uitaţi că voi trebuie să-L iubiţi, să nu-L părăsiţi, să staţi cu El la bine şi la greu şi că trebuie să înmulţiţi

poporul Domnului, că mare va fi această minune, şi se va arăta curând, curând măreţia ei şi a Domnului ei. Zi şi noapte aveţi grijă sfântă cum să vă daţi Domnului, cum să fiţi ai Lui şi numai ai Lui cu toată puterea voastră, cum să nu vă lăsaţi ispitiţi şi smulşi afară, că afară, de la hotarul vostru spre afară e numai prăpădul cel de la sfârşit de timp, şi peste care satana domneşte şi se luptă să ducă la prăpastie veşnică pe cei călăuziţi de el, pe cei din împărăţia lui, locul lumii, că voieşte satana să se răzbune pe om, şi mult să se răzbune.

Iată ce vă povăţuiesc în ziua mea de serbare: Vă învăţ apostoleşte şi vă îndemn, ispitiţi-vă bine pe voi înşivă dacă sunteţi în credinţă. Puneţi-vă la încercare pe voi înşivă, că altfel vă pune satana la încercare şi vă biruie, fiilor, şi vă scoate de la Domnul ca pe cei necredincioşi ai acestui cuvânt. Voi trebuie să vă cunoaşteţi bine că Iisus Hristos, Fiul meu, este întru voi. Aşadar nu fiţi netrebnici, că e primejdios să fiţi aşa, ci fiţi desăvârşiţi în credinţă şi puternici prin ea şi uniţi pentru ea, ca nu cumva să atrageţi asprimea Domnului pentru îndreptarea voastră apoi.

Pe cei ce au lucrare tulburătoare pentru răsturnarea acestei Evanghelii izvorâtă din gura Fiului meu Mântuitorul, pe aceştia ţineţi-i departe de urechile voastre şi fiţi ascultători de Domnul, căci scris este: «Dacă vă propovăduieşte cineva altfel decât aţi primit, să fie anatema!». *Aceia nu sunt ai lui Hristos, ci s-au lăsat smulşi din bărcuţă şi sunt pe valuri, că au dat de la ei cuvântul sfânt şi dau să vă vestească ei altfel decât aţi primit. O, până şi înger din cer de-ar fi să vină la voi, nu numai unul dintre cei ce au crezut şi au căzut apoi, ci chiar înger din cer de v-ar vesti vouă altfel de Evanghelie decât aceasta prin care aţi crezut, să fie anatema. Amin.*

O, nu este lucru omenesc acest cuvânt, fiilor. Iată, şi-au murdărit urechea şi duhul şi puterea mulţi din cei ce au fost opriţi pe cale ca să li se dea îndemnul să creadă altfel decât au primit şi au stat cu Domnul. Sunt duşmani pe Domnul şi pe voi cei care s-au tras în lături de la ei voire şi lucrare. Puneţi-vă la adăpost de această lucrare vrăjmaşă credinţei voastre cea pentru viaţă. Ca o mamă bună vă povăţuiesc aşa, că Domnul vede, şi văd şi sfinţii Lui, şi ca o mamă vă doresc pe Domnul între voi şi vrăjmaşii credinţei voastre şi ai ajutorării pe care Domnul v-a cerut-o pentru biruinţa Lui asupra diavolului cel ucigător de om.

Iată, cei ce s-au jucat de-a plecatul, de-a libertatea, de-a ieşitul lor de sub Domnul, nu s-au mai putut juca şi de-a venitul, căci această taină este mare. E taină mare acest popor, şi nu se poate în mijlocul lui trădători de credinţă şi de statornicie lângă Domnul, cu iubire şi cu recunoştinţă dovedite acestea. O, dar vine ziua cea pentru răspuns, şi fiecare va sta înaintea Domnului pentru credinţă sau pentru necredinţă, pentru ascultare sau pentru neascultare, pentru iubire sau pentru neiubire.

O, fiilor, o, fiilor, nimic şi pe nimeni să nu aveţi voi pe pământ, decât pe Domnul şi pe sfinţii Lui şi pe fraţii Lui slujitori Lui. Iată, vai de cei ce dau să mai aibă ceva pe pământ! Nelepădarea de sine atrage după ea căderea din rai a omului credincios lui Dumnezeu, dar voi, fiilor, aveţi grijă de Domnul, numai de Domnul, iar Domnul va avea grijă de voi, numai de voi, numai de cei ce au grijă de Domnul. Amin.

Le-am dat povaţă întărită, Fiule scump al meu. Le-am dat vlagă, le-am dat duh de mamă şi dragostea mea pentru ai Tăi. Cei ce sunt ai Tăi trebuie să lupte mult şi statornic pentru locul lor de lângă Tine, căci dacă nu luptă sunt biruiţi şi cad, ca şi cei care aşa au păţit, spre bucuria vrăjmaşului satana, care-i va da curând, curând pe toţi slujitorii voii lui la pieire mare, precum este scris.

O, Fiule, mângâiere să avem de la cei ce ne iubesc cu milă şi cu credincioşie, dar trebuie mereu, mereu să-i sprijinim pe ei, să-i ocrotim pe ei, şi mult să-i povăţuim pe ei.

O, slavă Ţie pentru slava Ta, cu care Te pregăteşti acum cu tot cerul, cu suitele toate să cuvintezi peste neamul român în zi de sărbătoare a crucii Tale, Doamne, peste şase zile de la praznicul de azi. Toţi vom fi în slava Ta cu harurile toate şi toţi Îţi pregătim calea, că avem peste noi porunca Ta, o, Fiule Iisus. Amin.

— Slavă şi pace venirii Mele cuvânt pe pământ peste neamul român, o, mamă scumpă a Mea! Vine ziua praznicului crucii Mele şi voi coborî şi voi grăi cu fiii români. Îl plâng pe cel ce nu crede între români că este Dumnezeu acest cuvânt. O, a fi român e taină mare, şi se va vedea această taină şi toată măreţia ei, căci va fi vai de românii care nu-L cunosc pe Domnul de Dumnezeu al lor şi cuvântul Său de azi peste ei!

Ţi-a dat hrană de viaţă mama Mea Fecioara, măi poporul Meu, ţi-a dat, că e plină de grijă pentru tine ca şi Mine. O, ai şi tu grijă de Mine, fiule, ai şi tu, că şi Eu am de tine, căci tu Îmi trebuieşti mult pentru planul Meu cel de la Tatăl acum pe pământ. Iată ce-ţi spun: Dacă diavolul îţi spune şi-ţi şopteşte altceva decât cuvântul Meu de peste tine, tu rămâi în cuvântul Meu, poporul Meu. Diavolul te îndeamnă şi-ţi spune că eşti nevrednic de Dumnezeu şi că e bine să-L părăseşti. Iată, Eu nu-ţi spun aşa, nu-ţi spun să Mă părăseşti pentru nevrednicia ta, ci-ţi spun să te umileşti mereu, să-Mi ceri mereu vindecare şi iertare şi înviere şi să stai cu Mine şi să-Mi serveşti venirii Mele, căci vai celor ce vin şi Mă ascultă cu credinţă şi se smulg apoi şi se duc la cele ce încă au ei pe pământ! Nici Eu nu pot cu cei îndărătnici, dar pot pentru cei umiliţi şi plecaţi spre mila Mea de ei. Eu nu-l lepăd pe om nici pentru păcatele lui dacă are credinţă şi iubire şi credincioşie sub slava crucii Mele, ci îi cer duh umilit şi ascultare şi lumină peste paşii lui, ca să fie vegheaţi paşii lui, iar cu satana cel tulburător lupt Eu, Domnul, pentru toţi cei ce s-au dat Mie şi au rămas ai Mei. Amin.

O, pregăteşte-te frumos pentru coborârea Mea cuvânt peste neamul român şi stai de veghe cu suflet mare, cu suflet mult, poporul Meu cel din români, căci Eu, Domnul, Mă pregătesc cu toate suitele cereşti şi ies acum în întâmpinarea acestui neam ales la sfârşit de timp pentru slava cuvântului Meu în mijlocul lui, căci Tatăl M-a trimis la el, iar Eu am venit.

Fiţi blânzi, fiţi smeriţi, fiilor! Fiţi asemenea Mie şi fiţi în toate şi pentru toate cu duhul umilinţei şi al lucrărilor ei, căci aşa Se împlineşte Domnul pe pământ în cei ce sunt asemenea Lui şi lucrând cu El pentru biruinţa Lui, pentru slava Lui cea mare, slava cea de la sfârşit de timp, care va încununa cerul şi pământul cu slavă, cu slava Domnului, fiilor. Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2013